FOTBAL FOTBAL FOTBAL

PETROLUL — ECHIPA REGĂSITĂ

Pe unul din pereții vestiarului echipei Petrolul Ploiești se păstrează și acum scrisă — cu toate că au trecut destui ani de atunci — „echipa de aur" a Ploieștiului, aceea care a cîștigat doi ani la rînd (în 1957–1958 și în 1958–1959) campionatul: **Sfetcu (Roman) – Pahonțu, Marinescu, Topșa – Fronea (D. Munteanu), Neacșu – Zaharia, Tabarcea, Dridea I, Babone (A. Munteanu), Bădulescu.** Sub echipă – semnăturile antrenorilor de atunci: **Ilie Oană** și **Florea Fătu.** De două ori consecutiv campioană, deși în toamna lui 1959, la sfîrșitul turului, Petrolul nu avea decît 16 puncte, iar în anul următor numai... 14 puncte și ocupa poziția a IV-a! Cu adevărat o echipă „de aur".

Dar acum? La jumătate de campionat, echipa ploieșteană este pe locul II, la două puncte de lider, Rapid București, cu 19 puncte. Deci, cu cinci mai multe ca în ultimul an în care s-a clasat pe locul I. Şi notați: în primăvară Petrolul susține acasă meciul retur cu Rapid...

Se naște atunci întrebarea: care este „echipa de aur"? Aceea de mai sus, pe care antrenorul Fătu a scris-o sau aceasta: **Ionescu (Sfetcu) – Pahonțu, Boc, Florea (Fronea), Mocanu – Dragomir (D. Munteanu), Iuhas (Crișan) – Moldoveanu (Frățilă), Badea (Drăgan), Dridea I, Dridea II?**

Răspunsul încercăm să-l dăm în rîndurile de mai jos.

Echipa Petrolul în fața obiectivului (în rîndul de sus, de la stînga la dreapta): N. Cristea — docturul echipei, I. Cernăianu — antrenor principal, Pahonțu, Dragomir, Boc, Ionescu, Sfetcu, Florea, Fronea, Mocanu, N. Marinescu — antrenor secund, Gh. Urich — președintele secției de fotbal; (rîndul de jos) D. Munteanu, Frățilă, Dridea I, Badea, Moldoveanu, Dridea II, Drăgan, Iuhas

„Ştafeta"

Da, este vorba de o „ștafetă": aceea care a făcut ca Petrolul să... renască din propria-i cenușă și care s-ar mai putea numi CONTINUITATE, SERIOZITATE, DISCIPLINĂ, INTERES PENTRU O FRUMOASĂ REPREZENTARE A „ORAȘULUI AURULUI NEGRU" ÎN CAMPIONATUL CATEGORIEI A. Toate la un loc au adus Petrolul pe locul II.

Să le luăm pe rînd:

■ CONTINUITATEA. Cîteva cifre sînt mai mult decît elocvente: cei mai vechi în echipă sînt fundașul Pahonțu și... extrema stîngă Dridea II. Amîndoi apără culorile clubului ploieștean din... 1950! Diferența de vîrstă dintre cei doi a făcut însă ca atunci cînd primul era în formația întîi, celălalt să fie titular... la juniori. Din 1952 joacă la Petrolul Dridea I și Sfetcu, primul adus pe terenul de fotbal de... fratele său mai mic, Virgil, Dridea II! În 1954 au venit frații Munteanu (Dumitru joacă și acum), Florea și... Roman, magazinerul echipei. Fronea e din 1957, Moldoveanu din 1958, Badea din 1959. Actualul antrenor secund, N. Marinescu, a fost stoperul echipei între 1954—1960. Cei mai noi sînt Boc (1962), Mocanu (1963), Iuhas (1963), Dragomir (1964), Frățilă (1965) și Drăgan (1965). Medicul echipei, Cristea, fostul portar al Științei Cluj, a devenit și el ploieștean de vreo 10 ani!

Portarul Mihai Ionescu a avut o activitate mai sinuoasă: a apărut pentru prima dată pe terenul de azi al Petrolului în... 1947, cînd era „pitic" la fostul F.C. Ploiești. Apoi, cu toate că a jucat la Bîrlad sau Timișoara și la Uzina 1 Mai, gîndul lui era la Petrolul unde îl găsim din 1960. În sfîrșit, antrenorul principal, prof. C. Cernăianu, șef de promoție la I.C.F. în 1965, a „debutat" la Petrolul cu 5 ani în urmă.

A fost cineva uitat? Nu. Cu toate că nu mai e „petrolist" fostul antrenor al ploieștenilor, Ilie Oană, care acum are în grijă echipa națională, se confundă cu însăși istoria și... preistoria Petrolului.

Sentimentul continuității presupune o muncă serioasă, dusă în adîncime și în perspectivă. Nu se poate spune că acestea au lipsit echipei ploieștene. Şi e normal să fie așa: membrii biroului secției de fotbal au și ei state de serviciu îndelungate la Petrolul, ca, de pildă, președintele secției, Gh. Urich, care activează aci de 13 ani.

■ SERIOZITATEA. Prin ce s-a manifestat această latură absolut necesară acelor sportivi care vor să se afirme? A o ilustra prin prezența cu regularitate la antrenamente și la viața de club ar însemna să dăm ca exemplu o îndatorire elementară. Să exemplificăm însă cu una din situațiile cele mai dificile pe care le-a traversat de-a lungul anilor echipa ploieșteană: începutul actualului campionat.

În săptămîna dinaintea primei etape, Petrolul a rămas fără cîțiva jucători de bază, transferați la alte echipe: Hălmăgeanu la Steaua București, Gavrilă la A.S.A. Tg. Mureș, Pal, Oprișan și Ioniță la Siderurgistul Galați, Ivan la Știința Craiova. În plus, Fronea și D. Munteanu nu puteau fi nici ei folosiți pentru că tocmai atunci urmau o școală de antrenori la București. Şi astfel antrenorii Cernăianu și Marinescu s-au trezit cu numai 12 jucători. Lotul a fost completat în săptămîna respectivă cu Frățilă și Drăgan, amîndoi de la Flacăra Moreni.

Dar să-l lăsăm să ne vorbească mai departe pe prof. C. Cernăianu: „În plus, cu o duminică înainte de prima etapă, C.S.M.S.-ul ne-a bătut cu 1—0 chiar la Ploiești. Ce aveam de făcut decît să apelăm la seriozitatea celor rămași? Împreună cu biroul secției s-a discutat foarte serios cu aceștia, li s-a cerut să depună toate eforturile pentru a reprezenta cît mai frumos orașul nostru în campionat. Cum majoritatea jucătorilor erau ploieșteni, au înțeles cu toții să se unească, să nu ne pierdem firea și... „firma". A mai intervenit și o altă situație: pregătirile fuseseră făcute cu lotul inițial. În urma plecărilor, ne-am trezit descoperiți cu cîteva posturi și atunci a trebuit să „restructurăm" cîțiva jucători: Florea a devenit fundaș central din fundaș stînga, Mocanu a părăsit tricoul nr. 11 pentru cel cu nr. 4, Dragomir și Iuhas erau titulari cînd în linia de mijloc, cînd în cea de atac, după nevoi. Şi astfel am plecat la Pitești, unde urma să jucăm în prima etapă. Aveam inima cît un purice: piteștenii erau cu echipa completă și se anunțau a fi în plină formă, fapt concretizat prin prezența lor în finala „Cupei României" și victoria cu 4—0 în fața brazilienilor de la Sao Cristobao"...

Şi de aici încolo începe „miracolul ploieștean": cei care au rămas la Petrolul, toți jucători foarte atașați colectivului ÎN CARE AU CRESCUT, simțind greutățile prin care trecea echipa, au „tras" ca niciodată, s-au autodepășit. Cei care înainte de începerea meciului cu Dinamo Pitești vedeau fluturînd înaintea lor spectrul retrogradării, s-au întrecut pe ei înșiși și au cîștigat cu 4—1!

■ DISCIPLINA. Echipa, aceea din prima etapă a rămas apoi „echipa etalon", schimbările survenite avînd la bază motive bine determinate. Singurele cauze au fost unele accidentări, ca și unele „alunecări" (de fapt una singură) de la buna conduită. Autor: tînărul Frățilă, nou venit la Petrolul. După un debut foarte bun (a marcat și două goluri în meciul de la Pitești), prilej cu care a fost lăudat, a crezut că „treburile" lui se opresc aci, că nu mai are nimic de învățat. Urmarea? O scădere „spectaculoasă" a potențialului de joc, trecerea lui Frățilă pe banca rezervelor și o nouă restructurare în echipă: din extremă stîngă, Moldoveanu a devenit extremă dreaptă. Între timp, Frățilă a revenit pe drumul cel bun, a muncit cu sîrg la antrenamente, dar respectînd principiul „echipa care a cîștigat să nu o schimbi" antrenorul Cernăianu l-a menținut pe Moldoveanu în echipă.

...Ne spunea mai demult antrenorul Cernăianu: „Am căutat să-i fac pe jucători să înțeleagă că orice abatere de la disciplină va fi sancționată, că această pedeapsă, chiar dacă nu va duce la suspendări și deci la diminuarea forțelor echipei, va fi o palmă pentru toată formația noastră".

■ PREOCUPĂRI. Desigur pe... linie sportivă prima preocupare a celor din lot a fost prezența la antrenamente, respectarea întocmai a indicațiilor de joc date de antrenori, reprezentarea cu cinste a orașului de baștină al celor mai mulți dintre jucători în campionatul categoriei A. Insistăm asupra acestei idei, pentru că ea reprezintă — în fond — ceea ce lipsește multora dintre echipele noastre: DRAGOSTEA FAȚĂ DE CLUB, DE ORAȘUL PE CARE-L REPREZINTĂ, DRAGOSTEA PENTRU CEI CARE UMPLU TRIBUNELE, PENTRU CEI CARE NU-ȘI DRĂMUIESC APLAUZELE!

O altă preocupare de frunte a biroului de secție și a celor doi antrenori a fost terminarea studiilor de cei mai mulți dintre jucători. În afara fraților Dridea, amîndoi ingineri petroliști, ceilalți fotbaliști și-au dat examenul de maturitate, sînt elevi la școlile de maiștri sau la liceu.

■ DORINȚA DE AFIRMARE. Faptul că pasul hotărîtor fusese făcut cu brio (Petrolul era pe locul I după două etape), că munca de restructurare a echipei fusese încheiată cu succes, a dat răgazul necesar unei pregătiri temeinice. Şi, după cum era normal, au început să se impună cîteva individualități pentru echipa națională. Primul: Badea. În jocul lui se petrecuse o schimbare esențială: din creator, așa cum era recunoscut, el devenise și un realizator de temut. Faptul că Badea a fost chemat în lot a constituit un stimulent deosebit pentru ceilalți: „oare ei nu erau capabili de mai mult?" Această „întrecere", această dorință de afirmare bine strunită de antrenori, a dat roade: 9 selecționați în diferite loturi: Badea, Ionescu, Florea, Dridea I la echipa A, Mocanu, Boc, Iuhas și Moldoveanu la selecționata olimpică, Dincuță la cea de juniori. „Producția" pentru loturile republicane, poate constitui un criteriu de apreciere pentru munca unui antrenor? Desigur. În cazul acesta munca antrenorilor Cernăianu și Marinescu poate primi nota 10.

În loc de turnee, pregătire!

Petrolul Ploiești este echipa noastră cea mai... călătorită: a fost mesagera fotbalului românesc pe trei continente. Dar — vă mai amintiți? — cam după fiecare turneu, făcut în general în perioada pregătitoare pentru un nou sezon, Petrolul înregistra o cădere. Cauza: lipsa de pregătire, oboseala, perioada de relaxare care venea după fiecare turneu.

De data asta, în locul turneelor, s-au realizat două perioade pregătitoare excelent făcute atît în iarna trecută, cît și între cele două campionate. Astă-vară, jucătorii au avut o pauză de trei săptămîni. Fiecare s-a dus acolo unde a dorit și a revenit la pregătire cu forțe proaspete. Deci **echipa a fost proaspătă.** Totul a constituit o mare învățătură pentru tînărul colectiv de antrenori de la Petrolul care consideră rezultatele frumoase obținute în prima parte a acestui campionat ca o urmare firească a celor două perioade de pregătire.

În plus, față de pregătirea făcută în alți ani, antrenorii au restructurat ponderea factorilor antrenamentului, acordînd factorului tehnic volumul cel mai mare, aproximativ 60—70 la sută din timpul unui antrenament.

Cum se lucra în anii trecuți? La o ședință de pregătire de 90—95 de minute se făceau 30 de minute de încălzire (de fapt, un fel de pregătire fizică fără balon), 50—60 de minute dura partea fundamentală și 5 minute încheierea antrenamentului. Acum, încălzirea durează doar 15 minute și se face (de regulă) cu mingea (pentru că... acesta este specificul jocului), iar perioadei fundamentale i se alocă 75 de minute. Care este rațiunea acestor modificări? Înainte, după acea jumătate de oră de „încălzire", jucătorii erau mai obosiți, pe cînd acum sînt mai proaspeți, își însușesc cu mai multă ușurință temele lecției. De asemenea, lucrul cu mingea îi atrage mai mult pe jucători, îi face să se afle tot timpul în condiții de joc.

„În partea fundamentală, ne-a spus antrenorul Cernăianu, există întotdeauna o perioadă de 20 de minute în care toți jucătorii execută același exercițiu (se perfecționează o serie de procedee tehnice legate de jocul în mare viteză), indiferent de postul pe care-l ocupă în formație. Abia după aceea are loc împărțirea pe compartimente".

Fiind vorba despre pregătire, credem că e interesant să mai notăm cîteva idei:

1. Biroul secției i-a sprijinit pe antrenori în munca lor prin faptul că... nu i-a deranjat! **(„Copilul cu multe moașe... știți dv.! Desigur, discutam, calculam cum e mai bine, dar antrenorii au avut libertatea să aleagă ideea cea mai bună",** ne-a spus tov. Urich).

2. Părerea unora dintre fotbaliștii ploieșteni, făcută la sfîrșit de campionat: **„E o plăcere să faci antrenament".** Apoi:

3. **„Ne pare rău că s-au terminat meciurile. Dacă între sezoane n-ar fi pauză, ci s-ar juca în continuare ca la italieni, sîntem siguri că noi am cîștiga campionatul. Sîntem mai proaspeți ca Rapidul".**

Ca urmare:

4. Colegiul central de antrenori a cerut tehnicienilor de la Petrolul documentele lor de planificare, ca să vadă cum a ajuns echipa ploieșteană la această formă de invidiat!

De la ineficacitate la eficacitate

În campionatele trecute se dusese faima Petrolului în privința ineficacității: pierduse vreo 11 meciuri cu... 1—0! Care erau motivele acestei lipse de eficacitate? Cauzele au fost întoarse și pe o parte și pe alta și li s-a căutat remediul. De fapt, ajunseseră antrenorii la concluzia, „cauzele" erau... una: lipsa de încredere în forțele proprii. Atacanții ploieșteni își pierduseră încrederea în ei, ezitau să tragă la poartă, nu-și luau răspunderea șutului. Și atunci cei doi antrenori au lucrat în special în această direcție, pentru că cunoștințele tehnice și tactice necesare, jucătorii le stăpîneau.

Evoluția cea mai interesantă a avut-o inginerul Mircea Dridea, socotit de mulți ca traversînd o perioadă de involuție. S-au făcut, înainte de începerea campionatului, propuneri ca... el să fie scos din lot, sau... să fie trecut fundaș central! „Ochiul" antrenorului a intuit însă just ceea ce-i lipsea jucătorului ploieștean: trebuia să-și recîștige și el încrederea în propriile-i forțe. Era deci o chestiune de moral. Şi Dridea I a fost ajutat tocmai în această direcție.

Rezultatul acestor eforturi? Ploieștenii au ajuns să marcheze cel mai mare număr de puncte în prima jumătate a campionatului: 31. Cu 3 mai multe decît înaintarea Rapidului, cea care fusese socotită drept cea mai „productivă".

Toate acestea și ca urmare a faptului pe care l-am mai amintit: Badea a devenit — din creator — unul din „tunarii" echipei ploieștene (7 goluri înscrise). Îl secundează îndeaproape Moldoveanu (6 goluri) al cărui șut „nu iartă", iar Frățilă, cu numai 4 meciuri jucate, îl urmează cu 4 goluri.

Să notăm că Petrolul n-a pierdut decît două din cele 7 meciuri susținute în deplasare (record în materie!), singurele partide cedate fiind la București: 1—2 cu Rapid și 1—2 cu Dinamo.

Despre cîteva principii

Unul dintre secretele locului de invidiat ocupat de Petrolul este și sprijinul acordat de club (secretar: Nicolae Pantilie) echipei de fotbal, în momentele cînd aceasta trecea prin cele mai grele momente ale ei. Împreună cu biroul secției, cu antrenorii și cu medicul, au fost căutate cele mai bune metode pentru ieșirea din impas. Acest lucru nu s-a făcut însă încălcîndu-se cîteva principii care au stat întotdeauna în atenția conducătorilor echipei ploieștene. Despre unul dintre ele, drag antrenorului Cernăianu, am amintit: **„nu schimba echipa care a cîștigat".**

Altul: **„cine corespunde, joacă!"** Ceea ce înseamnă că întotdeauna titularul își merită locul în echipă indiferent de vîrstă, nu există „senatorism".

Pe baza aceluiași principiu, chiar și cei mai vechi din echipă i-au privit cu încredere pe cei promovați: Frățilă, Drăgan și ceilalți au prins curaj în forțele proprii, le-au crescut, cum se zice, aripi. Şi juniorii, producția fostului centru atacant petrolist, prof. G. Dumitrescu și a prof. Gh. Ticușan, sînt așteptați cu interes: Dincuță, Stroe, Stoicescu și Gibea fiind în vederile antrenorilor de la echipa I.

★ ★ ★

Ce concluzii se pot scoate din activitatea și rezultatele înregistrate în această toamnă de Petrolul? Una singură: MUNCA, DISCIPLINA, SERIOZITATEA, DORINȚA DE AFIRMARE pot suplini orice greutăți, pot duce o echipă (sau un sportiv) pe treptele cele mai de sus.

...Toate acestea fiind scrise, se poate spune că Petrolul a avut o singură „echipă de aur"?. Bineînțeles că nu. Dar ar fi o greșeală ca jucătorii, antrenorii și secția de fotbal a clubului Petrolul să se culce pe laurii... primei părți a campionatului. Știm din alte ediții ale campionatului că Petrolul „mergea" foarte bine în prima parte, în timp ce în retur... Şi cu asta credem că am spus destul.

MIRCEA TUDORAN